

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie . . . zlp. 2.— gr.
Półrocznie . . . „ 1.— „

Zgierz,

dnia 10 czerwca
1933 roku.

Cena ogłoszeń:

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem 50 gr.
Wychodzi raz na miesiąc.

Wiadomości miejskie.

Tydzień Polskiego Czerwonego Krzyża. Tydzień od 4-go do 11 czerwca r. b. poświęcony jest propagandzie Polskiego Czerwonego Krzyża i zbiórka funduszów na tą instytucję.

Czerwony Krzyż jest ochotniczą, międzynarodową organizacją, założoną w 1864 roku w celu niesienia pomocy chorym i rannym na polu walki. Pierwotne zadanie Czerwonego Krzyża zostało następnie rozszerzone i obejmuje obecnie niesienie pomocy wszelkim chorym i cierpiącym zarówno podczas wojny jak w czasie pokoju.

Polski Czerwony Krzyż powstał w 1919 roku, oddając nieocenione usługi młodej naszej armii, walczącej w wojnie polsko-bolszewickiej. Posiadał on wówczas na froncie 28 szpitali, 5 zakładów dla uzdrowieńców, 6 pociągów sanitarnych, 8 kompanii sanitarnych, szereg ambulatorji i punktów sanitarno-odżywczych.

Po skończonej wojnie działalność Polskiego Czerwonego Krzyża nie ustaje. Organizuje on ratownictwo przeciwegazowe przez powoływanie do życia drużyn ratowniczych, szkoli siostry pogotowia sanitarnego, gromadzi sprzęt sanitarny (karetki pogotowia, apteczki, sprzęt przeciwegazowy i t. d.), organizuje pogotowia drogowe, urządza i prowadzi szpitale, sanatoria, stacje opieki nad matką i dzieckiem i t. p., organizuje pomoc ofiarom katastrof żywiołowych jak powodzie, pożary, epidemie i t. p.

Niezależnie od organizacji Czerwonego Krzyża grupujące dorosłych obywateli powstają Koła Młodzieży Polskiego Czerwonego Krzyża, w których młodzież (przeważnie szkolna) uczy się: a) odczuwać nieszczęścia bliźnich i czynem wspomagać potrzebujących, b) stosować w życiu codziennym zasady czystości, porządku i higieny, c) rozwijać uczucia przyjaźni wśród młodzieży w kraju i zagranicą.

Także wszechmiar pożyteczna instytucja musi jednak posiadać dla swej działalności odpowiednie fundusze. Budżet Polskiego Czerwonego Krzyża wynosi w roku bieżącym 5,620,000 złotych. Część tej kwoty (około 2,000,000) Polski Czerwony Krzyż przewiduje otrzymać z podatku od zabaw i widowisk, resztę ze składek z ofiar całego społeczeństwa.

To też w Tygodniu Polskiego Czerwonego Krzyża każdy obywatel kraju naszego niech uważa sobie za święty obowiązek złożenia na rzecz tej Instytucji choćby najskromniejszej ofiary oraz niech zgłosi się do miejscowego Oddziału Polskiego Czerwonego Krzyża i zapisze się na członka. Składka członkowska wynosi zaledwie 25 gr. miesięcznie.

Liga Morska i Kolonjalna — Oddział w Zgierzu. W dniu 29 czerwca b. r. obchodzone będzie uroczyste w Polsce i w ośrodkach polskich zagranicą „ŚWIĘTO MORZA”. Celem tegorocznego Święta jest wykazanie jedności wszystkich Polaków w odniesieniu do morza i Pomorza. Wyrazi się to w masowych rezolucjach rad miejskich gmin i samorządów, w zbiorowych uchwałach organizacji, związków i zrzeszeń, które mają akcentować niezłomną wolę trwania nad Bałtykiem.

Protectorat nad Świętami raczyli objąć: Pan Prezydent Rzeczypospolitej Prof. Ignacy Mościcki, I-szy Marszałek Polski Józef Piłsudski i Prymas Polski ks. kardynał Augustyn Hlond.

Odezwa na „Święto Morza”.

POLACY! Największym błędem dziejowym Polski było zaniedbanie spraw morza. Pozwoliliśmy, aby odwieczny wróg nasz rozsiadł się nad Bałtykiem i ugruntował tam swoją potęgę. Straszliwym skutkiem tego błędu był upadek i rozdarcie dawnej Rzeczypospolitej.

Dopiero wśród męczarni niewoli Naród zaczął rozumieć, czym jest morze. Walcząc o odzyskanie własnego Państwa Niepodległego i Zjednoczonego, walczyliśmy o Polskę „z dostępem do morza”

Niema bowiem dla Polski niepodległości bez dostępu do morza, jak niema Jej zjednoczenia bez ziemi pomorskiej, od zarania dziejów przez lud polski zamieszkałej.

Wyrazem głębokiego zrozumienia, czym jest morze dla Polski, wyrazem nieugiętej woli utrzymania go na wieki i wyzyskania w całej pełni będzie tegoroczne „ŚWIĘTO MORZA”.

Obchodzić je będziemy w dniu 29 czerwca, po raz drugi w dziejach Polski!

Niechaj wszystkie dzielnice kraju, wszystkie miasta, miasteczka, osady i wsie, wszystkie ośrodki polskie na całej kuli ziemskiej, niechaj wszyscy Polacy, gdziekolwiek w dniu tym się znajdą, zjednoczą się myślą i czynem w tej wielkiej i podniosłej manifestacji!

W dniu „ŚWIĘTA MORZA” okażmy, czym jest dla nas Gdynia, ten najmłodszy port Rzeczypospolitej, czym są stare grody pomorskie: Gdańsk, Toruń, Chełmno, Gduziądź, Puck i tyle innych, których wielka przeszłość i przyszły rozkwit związane są nieodłącznie z potęgą Polski!

Polacy! Pamiętajcie, że przez Pomorze i Bałtyk prowadzi droga na szeroki i wolny świat! Pamiętajcie, Polska, oparta silnie o morze, potrafi wywalczyć sobie należne Jej miejsce wśród wielkich narodów i zdobędzie dla swych synów własne zamorskie tereny pracy!

Polacy! Naszą pokojową, twórczą pracę zakłóca rozchwalaona i drapieżna zaborczość wroga. Rodzą się znowu zbrodnicze pomysły grabieży cudzych ziem, godzące bezpośrednio w całość i niepodległość Polski!

Odpowiemy na nie wszyscy, jak jeden mąż, że: **każda próba zamachu na Pomorze, na prawa Polski w Gdańsku spotka zdecydowany odpór całego Narodu!**

Pod tem hasłem Liga Morska i Kolonjalna rozpoczyna w dniu „Święta Morza” powszechną zbiórkę na „Fundusz Obrony Morskiej”. Wyrażcie czynem wasze uczucia! Skłabajcie ofiary grosz na obronę morza! Każdy grosz, przetopiony w spiz dział okrętowych, zapewni pokój i wspaniałym dzieciom!

Zarząd Główny

Ligi Morskiej i Kolonjalnej.

Na terenie naszego miasta zawiązał się Komitet „Święta Morza”, którego pierwsze posiedzenie odbyło się dn. 8 czerwca r. b.

Liczne zgromadzeni przedstawiciele organizacji społecznych powołali na przewodniczącego Komitetu p. prez. Jana Swierczka, na przewodniczących Sekcyj: atrakcyjno-technicznej — dyr. Edwarda Wiczorka, propagandowej — dyr. J. St. Cezaka i finansowej — wice-prez. L. Zajączkowskiego.

Pozatem w charakterze członków sekcji weszło kilkadziesiąt osób.

Ponieważ „Święto Morza” w r. b. ma wypaść **wyjątkowo uroczyste**, jest rzeczą konieczną, aby wszystkie osoby i delegaci organizacyj, którzy nie przybyli na pierwsze posiedzenie, stawili się **we wtorek, 13 b. m. o godz. 7-ej wiecz.** do sali posiedzeń Rady Miejskiej, gdzie będzie omówiony szczegółowy program uroczystości.

Zamiatanie ulic. Właścicielom nieruchomości zwraca się uwagę, że w myśl przepisów sanitarno porządkowych chodniki i jezdnie ulic winny być należycie czysto utrzymane przez zamiatanie i oczyszczanie latem do godz. 6-ej rano a zimą do godziny 7-ej rano.

Prócz tego w ciągu dnia winny być usuwane z tychże chodników i jezdni wszelkie gromadzące się tam śmieci, odpadki i nieczystości.

Przed zamiataniem chodniki i jezdnie winny być skropione wodą w takiej ilości, aby kurz nie wzbijał się przy zamiataniu.

Rynsztoki winny być oczyszczone codziennie oraz przynajmniej raz na tydzień należyce złane wapnem.

W okresie letnim chodniki i jezdnie powinny być polewane wodą dwa razy dziennie: rano przed zamiataniem i w południe.

Ważne dla rzemieślników. Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi (art. 149 prawa przemysłowego) w przemyśle rzemieślniczym wolno przyjmować na naukę i kierować praktycznym kształceniem terminatorów tylko osobom, które nabyły prawo używania tytułu mistrza rzemieślniczego.

Wobec tego, że dość poważna ilość właścicieli warsztatów rzemieślniczych w chwili wejścia w życie polskiego prawa przemysłowego (r. 1927) nie posiadała tytułu mistrza, Izba Rzemieślnicza m. Łodzi uchwaliła specjalny regulamin egzaminacyjny, celem dania możności tym osobom uzyskania tytułu mistrza.

Na podstawie wymienionego regulaminu Izba przeprowadza egzamina czeladniczo-mistrzowskie (ulgowo, dla samoistnych rzemieślników, którzy rozpoczęli samoistne prowadzenie rzemiosła przed 15. XII. 1927 r.

Stosownie do uchwały walnego zebrania członków Izby z dnia 11. XII. r. ub. termin składania podań do wspomnianych egzaminów upłynął z dniem 1 czerwca r. b.

Złożone podania do egzaminu czeladniczo mistrzowskiego (ulgowego) uzupełnić będzie można jedynie do dnia 1 października r. b.

Blizszych informacji udziela biuro Izby codziennie w godz. od 10-ej do 13-ej.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21. III. 1933 r. o uzupełnieniu listy rzemiosł, zawartej w prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. № 26, poz. 222) **brukarstwo** (wykładanie dróg i ulic płytami i kostkami kamiennymi, drewnianymi oraz klinkierem) i **chemiczne czyszczenie i farbowanie odzieży i skórek futrzanych** zostały zaliczone do rzemiosła.

Osoby prowadzące warsztaty wyżej wymienionych zawodów obowiązane są zaopatrzyć się w karty rzemieślnicze, które wydają Starostwa Powiatowe.

Osoby, które rozpoczynają po dniu 13 kwietnia r. b. samoistne prowadzenie wspomnianych rzemiosł winny równocześnie ze zgłoszeniem wykazać przed władzą przemysłową i instancji, że posiadają zawodowe uzdolnienie do prowadzenia danego rzemiosła.

Z Komitetu Pomocy Bezrobotnym. W czasie od 11 marca do 1 czerwca r. b. złożyli na rzecz bezrobotnych następujące ofiary: Pracown. Elektrowni Zgierskiej zł. 47.20, Pracown. firmy „Lana” zł. 31.82, Pracown. firmy M. L. Brodacz zł. 71.—, Prac. Spółdzielni „Zgoda” zł. 14.60, Naucz. szkoły powsz. № 3 i 7 zł. 24.40, Firma „Przemysł Chemiczny” zł. 600.—, Personel naucz. Państw. Szkoły Handlowej zł. 32.—, Naucz. szk. powsz. № 4, 5 i 6 zł. 23.25, Naucz. szk. powsz. № 1 i 2 zł. 23.40, Apteka p. Kowalczyka zł. 30.—. Razem zł. 904.67.

Sprawozdanie kasowe Podkomitetu Pomocy Bezrobotnym w Zgierzu za czas od 11 marca do 1 czerwca 1933 r.

DOCHODY	
Pozostało w dniu 11 marca r. b. (p. Gaz. Zg. № 2) zł.	256.77
Wpłynęło jak wyżej z ofiar	904.67
Otrzymało z Pow. Kom. Pom. Bezr.	15,105.68
Dochód z koncertu w dniu 21 marca r. b.	301.07
Zwrot udzielonej pożyczki	30.—
Razem zł.	16,598.19

WYDATKI

Dochód		zł. 16,598.19
Wypiek chleba	zł. 8,699.70	
Dożywianie dzieci w szkołach	1,987.63	
Dożywianie niem. w „Kropli „Mleka“	3,362.50	
Zakup produktów	377.50	
Przewóz produktów	176.66	
Wydatki biura	733.05	
Zapomogi bezrobotnych	846.65	16,184.69

Pozostaje na 1 czerwca zł. 413.50

Prócz gotówki Podkomitet otrzymał w czasie od 1/III do 1/VI — 1933 r. z Pow. Kom. Pom. Bezrob. mąki żytniej 525 worków, kartofii 296 korcy, węgla 1000 korcy, mąki pszennej 331 worków, kaszy jęczmiennej 1064 klg., stoniny 1473 klg., mydła 810 klg., kawy konserw. 500 klg., cukru 1278 klg.

W powyższym okresie wypieczono: 81,491 klg. chleba.

Chleb otrzymali: w marcu	945	rodzin	18,578	klg.
	w kwietniu	1,255	30,132	„
	w maju	1,162	23,872	„
Kaszę otrzymali: w marcu	945	„	4,748	„
Stoninę otrzymali: w marcu	945	„	1,192	„
	w kwietniu	1,255	574	„

Prócz tego rozdano bezrobotnym otrzymany węgiel, kartofle, mąkę pszenną i mydło.

W szkołach powsz. dożywiano w marcu 761 dzieci, w kwietniu 785, w maju 584 dzieci, którym wydano 8,908 klg. chleba i 468 klg. kawy konserwowej. Z kropli Mleka korzystało 130 niemowląt.

Sprawozdanie kasowe Komitetu Pomocy Rodzinom Strejkujących Włóknarzy. Akcja niesienia pomocy rodzinom strejkujących włóknarzy zakończona została w dniu 3 kwietnia 1933 r. Ze sprawozdania wynika, że zebrano gotówką zł. 2,904.74 w naturze „ 170.20 zł. 3,074.94

Wypłacono na podstawie:

listy № 1	zł. 740.—
„ № 2	752.—
„ № 3	558.—
„ № 4	376.—
„ № 5	392.—
„ № 6	172.19
członkom Komisji Strajkowej	40.—
Podatek z widowiska	29.40
Różne	14.55
Pozostałość w kasie	80.—
	zł. 3,074.94

Z pomocy Komitetu korzystało ogółem 512 rodzin. Wysockość wypłacanych częściowo w naturaljach, częściowo w gotówce zasiłków wynosiła:

dla małej rodziny	zł. 4.—
dla średniej rodziny	6.—
dla dużej rodziny	8.—

Komisja Rewizyjna w osobach pp.: H. Teodorczyka, L. Bołdowicza, J. Dylewskiego, R. Szercha i A. Rolla po sprawdzeniu rachunków, dowodów i list wypłat stwierdziła zgodność powyższego sprawozdania z faktycznym stanem rzeczy. Na plenarnym likwidacyjnym posiedzeniu, odbytem w dniu 24. IV. 1933 roku, udzielono prezydium Komitetu absolutorium z wykonanej pracy. Pozostałość kasową zł. 0,80 oraz akta Komitetu przekazano Związkowi Klasowemu w Zgierzu. Komitet Pom. Rodzinom Strejkujących Włóknarzy wyraża na tem miejscu wszystkim ofiarodawcom serdeczne podziękowanie, dodając, że tak znaczna ofiarność miejscowego społeczeństwa przyczyniła się w dużym stopniu do zwycięskiego przeprowadzenia słusznej akcji strajkowej, wywoławszy prócz korzyści materialnych również podniesienie nastroju moralnego mas strajkujących.

O biurach pisania podań oraz o zakazie udzielania porad prawnych i prowadzenia cudzych spraw weszła w życie ustawa z dnia 28 marca 1933 r., ogłoszona w № 31 „Dziennika Ustaw”.

Biuro pisania podań do władz państwowych i samorządowych może być prowadzone tylko na podstawie zezwolenia właściwej władzy, udzielonego stosownie do jej swobodnego uznania, w miarę istotnej potrzeby, zachodzącej w danej miejscowości.

Biuro pisania podań dzieli się na: a) biura pisania podań do władz administracyjnych, b) biura pisania podań do władz administracyjnych i sądowych.

Zezwolenie na prowadzenie biur pisania podań do władz administracyjnych udziela starosta, a na prowadzenie biur pisania podań do władz administracyjnych i sądowych — starosta z zgodą prezesa sądu okręgowego. Zezwolenia udziela się na przeciąg lat 3.

Zezwolenie na prowadzenie biura pisania podań może otrzymać tylko osoba, która:

- a) posiada obywatelstwo polskie,
- b) korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich,
- c) nie była karana sądownie za przestępstwo przeciw Państwu albo za zbrodnię lub występki z ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym, albo za zbrodnię lub występki z chęci zysku, lub za przestępstwo, wymienione w niniejszej ustawie,
- d) posiada odpowiednie kwalifikacje moralne,
- e) złożyła egzamin w języku polskim, stwierdzający umiejętność poprawnego pod względem językowym sporządzania pism do władz oraz znajomość niniejszej ustawy i rozporządzeń, na jej podstawie wydanych, a także przewodnich zasad ustroju i właściwości władz administracyjnych i sądowych; rozporządzenie określa warunki zwalniania od egzaminów

Przepisy, dotyczące nadzoru nad biurami, sposobu prowadzenia biur, wynagrodzenia za ich czynności, jako też szczegółowe przepisy, dotyczące egzaminów, będą wydane w drodze rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Wzbronione jest właścicielowi biura i osobom w niem pracującym: a) działanie w zastępstwie klientów i wogóle prowadzenie ich spraw w sądach i urzędach, b) udzielenie porad prawnych, wyjąwszy przypadek, gdy trzeba wyprowadzić klienta z oczywistego błędu co do skuteczności podania lub co do właściwości władzy, do której chce skierować podanie, c) pobieranie wynagrodzenia powyżej określonego przez takse, c) zjednywanie klientów przez rozpowszechnianie w słowie lub piśmie wiadomości o zaletach biura i skuteczności podań w niem sporządzanych, nawet gdyby te wiadomości były prawdziwe.

Kto narusza przepisy niniejszej ustawy lub rozporządzeń o sposobie prowadzenia biur oraz wynagrodzenia za ich czynności — podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do miesiąca i grzywny do 1,000 zł. lub jednej z tych kar.

Odszkodowanie pogorzelo-we-wyjaśnienia Pow. Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych. W sprawie wypłacenia odszkodowań pogorzelo-owych w stosunku do sum ubezpieczeniowych Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych wyjaśnia:

1) że podstawą prawną dla określenia wysokości odszkodowań pogorzelo-owych stanowi art. 37 rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 2/V 1927 r. (Ds. U. № 3, poz. 23 z 1933 r.) i że w myśl wymienionego art. rozp. suma ubezpieczenia budowli jest maksymalną granicą odpowiedzialności Zakładu. W wypadku jednak, gdy w dniu pożaru wartość budynku jest niższa od sumy ubezpieczenia, bierze się za podstawę wymiaru odszkodowania pogorzelo-owego rzeczywistą wartość budynku, gdyż w przeciwnym razie ubezpieczenie stałoby się dla pogorzela źródłem zysku;

2) że sumy ubezpieczenia budowli regulowane są przez Zakład w miarę wzrostu lub spadku cen na materiały budowlane i robociznę przez stosowanie powszechnych podwyżek lub zniżek i w związku z tem z jednej strony mogą zachodzić wypadki niedoszacowania budowli, z drugiej zaś — niewykluczone są przewartościowania. Podniesienia lub obniżenia sum ubezpieczeniowych podane są do wiadomości ogółu ubezpieczonych drogą rozplakatowania odpowiednich obwieszczeń, wobec czego ubezpieczeni winni we własnym interesie o wypadku niedoszacowania lub przewartościowania budowli zawiadamiać powiatowego inspektora zakładu celem dokonania indywidualnego przeszacowania;

3) że jeżeli zainteresowany nie zgłosi wniosku o indywidualne przeszacowanie budowli do chwili pożaru, wówczas zgodnie z wyżej wspomnianym art. 37 rozp. Prez. Rzplitej, — w wypadku stwierdzenia przy likwidacji szkód pożarowych, że wartość budynków jest wyższa od sumy ubezpieczenia, za podstawę do obliczeń bierze się obowiązującą sumę ubezpieczenia, a w przeciwnym zaś razie, t. j. gdy wartość jest niższa, podstawę obliczeń stanowi rzeczywista wartość budynków, przy czem pogorzela otrzymuje zwrot składki od różnicy między sumą ubezpieczenia, a ustaloną wartością budowli;

4) że takie postawienie sprawy, niezależnie od uzasadnienia prawnego, posiada również uzasadnienie życiowe: gdyby wymiar odszkodowań w wysokości sumy ubezpieczenia budowli był stosowany nawet wówczas, gdy wartość ich jest niższa lub gdyby wypadek pożaru był momentem wyrównania możliwych niedociągnięć szacunkowych, powstałych skutkiem zaniedbania przez właściciela budowli obowiązku zawiadomienia zakładu o zmia-

nach zaszytych w stanie i wartości budowli (t. j. o ich przewartościowaniu lub niedoszacowaniu) — pożar stałby się źródłem różnych nadużyć, np. spekulacyjnego podpalenia;

5) że redukcje sum ubezpieczeniowych w wypadkach, gdy sumy te przekraczają wartość budowli, są prawie uzasadnione oraz że ubezpieczeni winni o wypadkach przewartościowania budowli zawiadamiać powiatowego inspektora zakładu, który z urzędu zajmuje się sprawą indywidualnego przeszacowania ubezpieczonego obiektu.

O ulgach dla nowowznoszonych budowli. W № 22 „Dziennika Ustaw” ukazała się ustawa z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli.

W myśl tej ustawy nowowznoszone budowle jak również części nadbudowane i przybudowane, tak mieszkalne jak i przeznaczone do celów handlowych lub przemysłowych, jeżeli budowa, nadbudowa lub przybudowa wykończona będzie do końca roku 1940, są zwolnione na okres piętnastoletni od chwili chociażby tylko częściowego ich użytkowania:

- a) od podatków od nieruchomości lub budynkowych, pobieranych na rzecz Państwa, jako też związków samorządowych;
- b) od wszelkiego rodzaju podatków i opłat, dla których podstawą wymiaru są podatki od nieruchomości lub budynkowe, z wyjątkiem opłat, przewidzianych w art. 19 i 31 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 6, poz. 32).

Dochody, płynące z nowowznoszonych domów mieszkalnych w gminach miejskich, jeżeli ich budowa wykończona będzie do końca 1940 r., zwolnione są od podatku dochodowego do końca piętnastego roku podatkowego od chwili ukończenia budowli.

Osobom fizycznym, prawnym i członkom spółdzielni mieszkaniowo budowlanych, które do końca 1940 r. wybudują domy mieszkalne, służy prawo potrącenia z ogólnego dochodu, podlegającego podatkowi dochodowemu w/g działu I i II ustawy o państwowym podatku dochodowym sum, będących częścią tego dochodu a zużytych na budowę.

Prawo potrącenia służy osobom, wymienionym powyżej, również wówczas, gdy wybudowane przez nie domy przejdą w ręce osób trzecich.

Przewidziane powyżej ulgi będą mogły być warunkowo przyznawane jeszcze przed ukończeniem budowy, poczynając od roku następnego po jej rozpoczęciu.

Przybudowy, nadbudowy i przebudowy, jeżeli przez to powstają nowe lokale mieszkalne, traktuje się w odniesieniu do ulg w zakresie podatku dochodowego narówni z budową nowych domów.

Nowowznoszone domy mieszkalne w miastach jak również części nadbudowane i przybudowane, jeżeli budowę, nadbudowę lub przybudowę wykończono w czasie od dnia 1 stycznia 1925 r. do końca 1940 r., wolne są od podatku majątkowego na okres lat piętnaście, licząc od roku następnego po ukończeniu budowy.

Nowowznoszone budynki jak również części nadbudowane, przybudowane i na skutek zniszczeń wojennych gruntownie przebudowane, jeżeli budowę, nadbudowę, przybudowę lub przebudowę wykończono w czasie od 1 stycznia 1923 r. do końca 1937 r., są wolne od nadzwyczajnej daniny majątkowej.

Dotacje, przewidziane w art. 4 (p. 3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. № 42, poz. 372) oraz umowa o bezpłatne przeniesienie własności nieruchomości, przewidziana w art. 14 tegoż rozporządzenia, są wolne od podatku od darowizn.

Dokumenty, sporządzone przed sądem i wpisy w księgach hipotecznych, jako też podania o dokonanie tych wpisów, dotyczące przeniesienia prawa własności gruntów Skarbu Państwa i związków komunalnych na cele budowlane, wolne są od opłat sądowych, stawki zaś wynagrodzenia pisarzy hipotecznych i notariuszów za te czynności podlegają obniżce o 50% norm. podanych w odpowiednich taksach. Takie same zwolnienia i ulgi stosują się do czynności i aktów, związanych z udzielaniem pomocy kredytowej na cele wznoszenia budowli, wymienionych na wstępie.

Wolne są od opłat stemplowych:

- a) pisma, stwierdzające bądź umowy o zakup materiałów budowlanych na cele budowy domów mieszkalnych, bądź wykonanie takich umów, nie wyłączając pokwitowań,
- b) pisma, stwierdzające bądź umowy w przedmiocie robót potrzebnych dla wykonania budowy domu mieszkalnego, bądź wykonanie takich umów, nie wyłączając pokwitowań,
- c) obligacje i innego rodzaju obligi, dotyczące pomocy kredytowej, przewidzianej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast; wszystkie pisma w sprawie poręki za zobowiązania, które powstały w ra-

mach tej pomocy kredytowej; pokwitowania, stwierdzające spłatę kapitału lub odsetek z tytułu takich zobowiązań, tudzież wszelkie zezwolenia na dokonanie w księgach hipotecznych wpisów, tyjących się tych zobowiązań,

d) weksle własne nie na zlecenie, wystawione w ramach kredytu budowlanego krótkoterminowego w art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast,

e) podania, wnoszone w sprawach, objętych powołaniem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej oraz niniejszą ustawą, jak również świadectwa, wydawane na skutek takich podań z wyjątkiem świadectw, wymienionych w art. 157 ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. № 41, poz. 413).

Wolne są od opłat stemplowych pisma:

a) tyjące się przeniesienia własności budynku niewykończonego, sporządzone w ciągu lat ośmiu od dnia rozpoczęcia budowy,

b) stwierdzające pierwszą po ukończeniu budowy umowę o przeniesienie własności budynku wykończonego, sporządzone w ciągu lat ośmiu od dnia, w którym zaczęto budynek używać.

Uwolnienia powyższe tyją się budynków mieszkalnych oraz budynków, przeznaczonych do celów przemysłowych i handlowych. Obejmują również grunt, na którym budynek stoi, oraz podwórze; nie tyją się nadbudówek i przybudówek.

Fundusz Bezrob. W związku z powstaniem z dnia 1 kwietnia r. b. Funduszu Pracy, Zarząd Obwodowy Funduszu Bezrobocia w Łodzi niniejszym wyjaśnia, że ustawa o Funduszu Pracy nie wprowadziła żadnych zmian w ustawie o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, a więc zakłady pracy mają obowiązek uiszczenia w dalszym ciągu wkładek na rzecz Funduszu Bezrobocia, niezależnie od wprowadzonych od dnia 1 kwietnia r. b. opłat na rzecz Funduszu Pracy.

Sprawozdanie z posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 16 maja 1933 roku.

Przewodniczący prezydent Swiercz, stwierdza obecność 13 radnych oraz 2 członków Magistratu, otwiera posiedzenie Rady Miejskiej o godz. 7⁴⁰ wieczorem.

Obecni radni: 1) Chojnacki Michał, 2) Chojnacki Adolf, 3) Grünberg Fabjan, 4) Kosmański Szczepan, 5) Luksztejdt Wacław, 6) Mühlle Roman, 7) Michalak Antoni, 8) Jagiełło Władysław, 9) Stasiak Jan, 10) Sirkis Lejzer, 11) Siciński Józef, 12) Zastawny Franciszek, 13) Zeleszkiewicz Czesław oraz członkowie Magistratu: 1) wice prezydent Leopold Zajczkowski i 2) ławnik Szmidt Edward.

Nieobecni radni: 1) Czaplinski Ignacy, 2) Flaczyński Władysław, 3) Morgensztern Absam, 4) Piwowski Władysław, 5) Wieczorek Edward, 6) Zwykielski Gedalje oraz członkowie Magistratu: 1) ławnik Martyński Jan, 2) ławnik Szwarc Isucher.

Protokół III posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 26/1 1933 r. po odczytaniu przyjęto bez zmian.

Na wstępie Rada Miejska przyjęła odczytane przez PANA PREZYDENTA pismo b. przewodniczącego Wydziału Powiatowego Starosty Rzewskiego, który ustępując ze stanowiska Starosty powiatowego przesyła pod adresem Rady Miejskiej i Magistratu życzenia dalszej owocnej pracy dla dobra miasta.

Rada Miejska przyjęła do wiadomości oświadczenie prezydenta Swiercza, że na skutek wydanych nowych przepisów budżetowych w układzie budżeta miasta na rok 1933/34, uchwalonego przez Radę Miejską, wprowadzone zostały pewne zmiany, jednak wysokość preliminowanych sum pozostała ta sama.

Przyjęto pismo Izby Skarbowej Łódzkiej z dnia 11 marca 1933 r., odmawiające uwzględnienie wniosku Rady Miejskiej o obniżenie ryczałtowej kar za zwłokę dla płatników podatku od lokali do 1% w stosunku mies., motywując tem, że sprawy te rozpatrywane być mogą tylko w doszczególnych wypadkach na wniesione przez płatnika podanie.

Przewodniczący prezydent Swiercz komunikuje, że Urząd Wojewódzki Łódzki pismem swym z dnia 25 kwietnia 1933 r. L. S. A. I. 16/18/32 zawiadomił Magistrat, iż reskryptem Min. Spr. Wewn. z dnia 5 kwietnia 1933 r. L. SS. 23/1/2, ogłoszonym w „Monitorze Polskim” № 83 z dnia 10/IV 1933 r., miasto Zgierz zostało wydzielone z powiatowego związku komunalnego.

W celu przeprowadzenia ostatecznego rozrachunku miasta Zgierza z powiatowym związkiem komunalnym powołana została specjalna Komisja Likwidacyjna, do której z ramienia miasta weszli pp.: prezydent Swiercz, wice-prezydent Zajczkowski i ławnik Martyński.

Magistrat m. Zgierza.

Powwyższe oświadczenie Rada Miejska przyjęła do zatwierdzającej wiadomości.

Zgodnie z nadesłanym pismem Urzędu Wojewódzkiego Rada Miejska w myśl art. 23 dekretu o samorządzie miejskim winna wybrać prezesa Rady Miejskiej i jego zastępcę, a to z bowodu wydzielenia miasta z powiatu.

Wobec czego p. przewodn. prosi o zgłaszanie kandydatów. Radny Luksztejdt wnosi o odłożenie wyboru prezesa Rady Miejskiej do następnego posiedzenia z uwagi na zbyt małą liczbę obecnych radnych.

W zarządzonym głosowaniu wniosek radnego Luksztejda większością głosów przyjęto.

Zgodnie z wnioskiem Magistratu z dnia 26 kwietnia r. b. Rada Miejska uchwala zmniejszyć opłaty przy zafatwianiu formalności inspekcyjno-budowlanych dla budujących, korzystających z kredytów budowlanych Banku Gospodarstwa Krajowego, do 50% norm, ustalonych uchwałą Rady Miejskiej z dnia 20 marca 1930 r., oraz zwolnić całkowicie z opłat za zezwolenie budowlane budujących w/g typowego projektu, przyjętego przez Min. Spraw Wewn.

Opierając się na reakrypcie Urzędu Wojewódzkiego L. S. F. II. 7/6/33 w sprawie obniżki opłat targowych i ubojowych, Rada Miejska na wniosek Magistratu jednogłośnie uchwala pobieranie następujących opłat:

Opłaty za używanie rzeźni i urzędów miejskich:

Bydło rogate do 200 kg.	zł. 3.—
pow. 200 kg.	4.—
Swinie do 80 kg.	3.25
pow. 80 kg.	4.—
Ciełeta, owce i kozy	1.10

Opłaty lekarsko-weterynaryjne:

Bydło rogate do 200 kg.	zł. 1.50
pow. 200 kg.	2.—
Swinie do 80 kg.	1.75
pow. 80 kg.	2.—
Ciełeta, owce i kozy	0.60

Opłaty za sprawdzanie mięsa przywozowego:

Mieso wołowe, wieprzowe, cielęce i t. p. zł. 0.01 za kg.

Po zreferowaniu sprawy przez wice-prezydenta Zajczkowskiego, zgodnie z uchwałą Magistratu z dnia 26 kwietnia 1933 r., Rada Miejska jednogłośnie uchwala sprzedać za lasów miejskich na Okregliku obok wili Brodacza 64 szt. — około 50 mtr.³ — drewna budulcowego sosnowego — po cenie zł. 16.— za metr³, ponieważ drewno to pochodzi z cięć, dokonanych w roku 1931 z posuszu.

Opierając się na ustawie z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych oraz rozporządzeniu wykonawczym Min. Spr. Wewn. z dnia 23 listopada 1932 r., § 94, Rada Miejska uchwala pobierać podatek komunalny od prawa polowania w wysokości 10 gr. z jednego ha.

Nawiązując do uchwały Rady Miejskiej z dnia 22 listopada 1932 r., pan przewodniczący komunikuje, że akcja powstania ogródków działkowych na terenie miasta weszła w stadium realizacji.

Uznając doniosłość tej akcji, Magistrat wchodzi do Rady Miejskiej z wnioskiem o oddanie Tow. Ogródków Działkowych w dzierżawę na lat 25 terenu gruntów ogólnej powierzchni 18,000 mtr. kw., położon. nad rzeką Bzura przy ul. Wodnej, na warunkach dzierżawy, licząc po 1 gr. od mtr. kw. rocznie.

Po krótkiej dyskusji Rada Miejska jednogłośnie przyjęła wniosek Magistratu.

Jednocześnie, aby udostępnić nabywcom działek ogrodzenie tychże, wybudowane altanek i t. p., Rada Miejska na wniosek Magistratu postanowiła sprzedać wymienionemu Tow. na spłatę 5 lat narazie 50 mtr. drewna budulcowego po cenie możliwie jak najniższej.

Przychylając się do wniosku Magistratu z dnia 23 marca 1933 r., Rada Miejska uchwala zafiarować bezpłatnie Powiatowemu Komitetowi Kolonji Letnich 20 mtr. drewna budulcowego jedowego na rzecz budowy KOLONJI w Jedliczu.

Na wniosek Magistratu Rada Miejska postanowiła przystąpić w charakterze członka do Tow. Opieki nad Zabytkami Ludoznawczymi i Archeologicznymi w Łodzi ze składką roczną zł. 100.—

W myśl wniosku Wydziału Budowlanego Magistratu Rada Miejska postanowiła zawiesić rozpatrzenie planów parcelacyjnych Florentyna Najman i Leona Podlaskiego na okres 2 lat od daty zgłoszenia prośby.

Zagubiona została legitymacja wydana przez P. U. P. P. m. Aleksandrowie za Nr. 1195 31-157—32 r. na imię **Stefana Szprucha** zamieszkałego wieś Brużycza-Mała.

Druk. M. Nowicki w Zgierzu.